

mit Bedste. Og hvad angaar Faren ved Lovforslaget da har jeg ogsaa haft Betæneligheder, men der kan jo ingen Betænelighed være derved, naar Loven af sig selv ophører om 5 Aar, saa vil det vise sig til den Tid, hvorledes den har virket.

Fjær: Det er kun en kort Bemærkning, jeg har at gjøre. At de, der mene, at Loven er mer eller mindre principstridig, og at de derfor hellere ville beholde den hidtidige Tilstand, ere imod Loven, kan jeg forstaa. Det, der nærmest har foranlediget mig til at begjære Ordet, er den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgtreds (Berntsen), som efter hele sin Maade at optræde paa syntes at have meget at udsætte paa de forskjellige Paragrafer og navnlig paa de stillede Vædringsforslag, og bl. A. ogsaa mente, at Sogneraadene havde for ringe Myndighed. Jeg maa nu sige, at den Stilling, det ærede Medlem saavel som andre have indtaget til Lovforslaget — forundrer mig, og i høieste Grad forbavses jeg over, at man, naar man hører saa megen Antipathi mod Loven, ikke ser et eneste Vædringsforslag ligge paa Bordet. Det kunde aldrig falde os ind i Udvalget ikke at tage Hensyn til Alt, hvad der kommer frem i Salen; men naar man hører en saa stærk Antipathi mod Loven og saa væsentlige Anker imod vore Vædringsforslag og ikke ser et eneste Vædringsforslag ligge paa Bordet, maa jeg virkelig bebreide de Herrer, at de ikke have sat os i Stand til, allerede inden vi kom til denne Behandling, at tage Hensyn dertil. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer om — naar de da ikke ere principmæssigt imod det Hele, det er jo en anden Sag — at vedtage vore Vædringsforslag, og jeg skal for min Part med største Fornøielse tage Hensyn til hvad der kommer frem, men saa maa de Herrer ogsaa give os noget Materiale i saa Henseende; ellers kunde det gaa os ved 3die Behandling som her ved 2den. Havde der foreligget Vædringsforslag, vilde vi have kunnet tage under Overveielse, hvorvidt vi have kunde gaa ind paa dem til 2den Behandling, og jeg skal derfor bede de Herrer om at forme deres Tanker i Lovparagrafer, saaledes som de ønske dem. Jeg maa som Udvalgsmedlem ønske, at det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgtreds giver os Materiale til fuldt ud at forstaa, hvad han vil, og jeg for min Part skal da være villig til at overveie, om jeg kan gaa ind derpaa. Sluttelig maa jeg bemærke, at hvis de Herrer tro, at vi, om vi, om jeg maa bruge det Udtryk, have været skjodesløje ved Behandlingen af denne Lov og ikke have under-

fastet den den alvorligste Overveielse, tage de meget feil, og jeg føler Trang til at fremhæve, at netop det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgtreds (Brockenhuus-Schack) har ydet os en meget værdifuld Bistand ved dette Arbejde, og det skyldes hovedsagelig ham, at otte af os ere enige. Det manglede saamæn ikke paa Uenighed i Begyndelsen, og har det ærede Mindretal (Beth) nogen Fortjeneste, saa er det den, at han har søgt — og det er lykkedes ham, indtil det før nævnte ærede Medlem kom ind i Udvalget i Aar — at holde os i Splidagtighed. Søvrigt har det ærede Medlem ikke gjort Meget for at oplyse os om sine Grunde; thi han har kun en eneste Gang beæret Udvalget med sit Besøg, og han har sølgelig ikke gjort os delagtige i den Visdom, han er i Besiddelse af. Det turde maaste ogsaa tjene de Herrer til Oplysning om, hvorledes man har stillet sig. Jeg veed nu nok, at han jo var principmæssigt imod Loven, og forsaavidt kan man jo ogsaa forstaa, at han ikke har villet sætte os ind i den Visdom, han, som jeg siger, er i Besiddelse af, og som han bebreidede os, at vi ikke havde. Jeg tilstaar, at Loven i og for sig er af den Art, at jeg ikke skal gjøre mig til af at have nogen særdeles Sagkundskab til den; men en Ting forstaaer jeg, og det er, at naar man ikke kan paavise, at de gamle Lovbestemmelser ere mere betryggende baade for Kommunernes Selvstændighed og for Sagen i og for sig end Bestemmelserne i det foreliggende Forslag, er der ikke nogen Grund til at optræde saaledes, som man gjør, og jeg kan ogsaa forstaa, at naar det Tilfælde indtræffer, som Loven forudsætter — heldigvis sker det hverken hver Dag eller hvert Aar, — maa der være en Myndighed, som kan optræde, og nu have de Herrer jo hørt, hvem den Myndighed er, det er hovedsagelig Justitsministeren, men at Justitsministeren saa skulde have Utal fordi han har sat os i Stand til at faae en efter Nutiden mere passende Lov, vilde være, jeg vil ikke sige hensynsløst, men i alt Fald ikke hensynsfuldt. Jeg vil her sige til den meget ærede Justitsministers Roes, at han under Forhandlingerne med os har vist sig meget hensynsfuld, om han end ikke har været saa hensynsfuld som jeg kunde have ønsket. Jeg tænker herved paa Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne i Anledning af denne Lov. Ifølge Lovforslaget skulde kun Halvdelen udredes af Statskassen; vi have foreslaaet dette forandret til tre Fjerdedele; men det har knebet meget haardt at komme dertil. Jeg forstod i alt Fald den meget ærede Justitsminister i Dag saaledes, at han ikke